

عنوان مقاله:

بررسی گستره و نظام مبانی نظری در مطالعات معماری معاصر

محل انتشار:

اندیشن نامه معماری، دوره 2، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده‌گان:

هادی فرهنگدوست - گروه معماری اسلامی، دانشکده هنر و معماری اسلامی، دانشگاه بین‌المللی امام رضا، مشهد، ایران

هیرو فرکیش - استادیار، گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

معماری معاصر متاثر از تحولات جهانی، حوزه‌های متنوعی را تجربه می‌کند که در مواردی باعث گسترش مفاهیم و کاربرد آنها شده است. مبانی نظری به عنوان هسته معرفتی و دانشی معماری، بن‌مایه هویت بخش آن است. تفکیک تعریف نشده جنبه‌های مختلف معماری معاصر از مبانی نظری، باعث رشد مستقل و نامتوان آنها نسبت به یکدیگر، شکل‌گیری طراحی فناوری محور به جای طراحی مبانی محور، و کاهش حوزه نفوذ مبانی نظری گردیده است. چالش برانگیزترین قسمت مربوط به حذف و یا بی‌اثر شدن بخش مهمی از معماری (یعنی مبانی نظری)، آن است که دلایل و عوامل خاصی در چنین امری نقش داشته اند که در بیشتر موارد خارج از فضای علم و عمل معماری بوده اند. مضطربات ناشی از آن، لزوم بازناسی و باز تعریف مفاهیم، جایگاه و کاربرد مبانی نظری معماری را به صورتی جامع نگر و سیستماتیک، دو چندان کرده است. پژوهش نبیادین جاری، به شیوه کیفی به دنبال بررسی آراء و نظرات مختلف در منابع کتابخانه‌ای پیرامون وضع موجود مبانی نظری معماری معاصر، به شیوه تحلیل و تفسیر است. هدف پژوهش، شناخت عوامل، رابطه و تأثیر گذاری آنها بر مبانی نظری معاصر است. کاربرد این پژوهش در ورود عملی تفکر سیستمی به مبانی نظری معماری، و بستر سازی برای نظریه پردازی و تولید علم مبتنی بر مبانی نظری است. همچنین زمینه ارتباط علمی، تعریف شده و دارای چارچوب مشخص بین مبانی نظری معماری با سایر علوم، از دستاوردهای ورود تفکر سیستمی به معماری است. در نبود چنین نگاهی به مبانی نظری، شاهد عمیق تر شدن شکاف‌های محتوایی - دانشی و همچنین روشی - دانشی در معماری، ناشی از انفعال و چند روشی در حوزه مبانی نظری نسبت به طراحی، پژوهش، آموزش و فناوری‌های نوین معماری خواهیم بود.

کلمات کلیدی:

برنامه‌دهی، مدیریت دانش، مبانی نظری، فرایند طراحی، معماری معاصر

لينك ثابت مقاله در پايكاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1926698>
